

EL COVID-19 NO ENS LLEVARÀ EL NOSTRE FI DE CURS.

Així que comencem a preparar-lo.

Michael Jackson

Llig la seua biografia i escriu el que més et crida l'atenció i les cançons que apareixen.

Guarda el llistat per a una altre dia.

Michael Joseph Jackson (Gary, Indiana, 29 d'agost de 1958 - Los Angeles, 25 de juny de 2009)^[1] fou un cantant, compositor, intèrpret, ballarí i músic en general de música pop estatunidenc, així com filantrop. Conegut com el «rei del pop», les seves contribucions a la música, el ball i la moda, a més a més de la seva coneguda vida pública, en feren una figura destacada de la cultura popular durant pràcticament quatre dècades.

Michael Jackson era el setè de nou germans (de fet, eren 10 germans, Marlon era bessó d'un nen que va morir poc després del naixement): Rebbie, Jackie, Tito, Jermaine, LaToya, Marlon, Randy i Janet. El seu pare, Joseph Jackson, treballava d'obrer i tota la família vivia en una humil casa al 2300 del carrer Jackson de la ciutat de Gary. Durant els seus primers anys, va estar molt lligat emocionalment a la seva mare Katherine Scruse i la seva germana gran. La sensibilitat i les maneres delicades de Michael no agradaven gens al seu pare, per la qual cosa, al principi, es va veure aïllat de les activitats musicals que duïen a terme els seus germans a les ordres del pare.

Joe Jackson ja formava part del món musical, perquè havia format part de diferents grups musicals, però tots havien estat un fracàs. Per això, va decidir crear-ne un amb els seus fills i d'aquí sorgiren The Jackson Five. En un principi, Michael no formava part del grup, però gràcies a un petit incident en què el seu pare el va sentir cantar mentre actuava per a la seva mare, es va convertir en el cantant i el personatge principal del grup quan només tenia cinc anys. Els nois

de Gary van guanyar un concurs que tenia de premi fer de teloners de Bobby Taylor & The Vancouvers, Bobby trucà a Berry Gordy, que va accedir a fer-los una prova de so. Després de treballar alguns mesos en diferents clubs i bars d'espectacle, van aconseguir l'èxit a final dels anys 60 gràcies a Berry Gordy, propietari del segell Motown Records i especialitzat en artistes afroamericans, amb qui van signar un contracte el març de 1969. Alguns dels seus èxits més coneguts amb els Jacksons 5 són: "I want you back", "ABC", "The love you save" i "I'll be there".

El 1972, quan encara formava part del grup, Michael va registrar el seu primer disc com a solista: "Got to be there", els tres grans èxits d'aquest àlbum van ser: "Got to be there", "Rockin Robin" i "Ben", cançó que formava part de la banda sonora de la pel·lícula del mateix nom sobre rates assassines (en castellà es va traduir per *Ben, la rata asesina*).¹ Amb la fama, es va accentuar l'aïllament infantil de Michael que, juntament amb els maltractaments que patia per part del seu pare, van marcar la seva infància i adolescència.

De 1980 a 1990

La seva millor època plena de grans èxits i fama va començar l'any 1982, quan va publicar l'àlbum "Thriller", que es va convertir en el més venut de la història, amb 109 milions de còpies, i actualment encara ho és. D'aquest àlbum, és famosa la cançó del mateix nom i més concretament el seu videoclip: un curtmetratge dirigit per John Landis en què apareixen zombis i homes llop, i del qual s'ha fet característic el ball que realitza Michael Jackson amb els zombis (ell i Michael Peters van ser els creadors de la coreografia). Aquest àlbum va generar set números 1 en les llistes d'èxits, com ara "Beat it" o "Billie Jean" (el seu videoclip va destacar per ser el primer videoclip protagonitzat per un afroamericà que es va emetre regularment per la cadena musical MTV).

El 1984, Michael va guanyar set premis Grammy pel seu àlbum "Thriller" i un com a millor gravació per a nens per la música d'una narració que Spielberg va fer basada en la pel·lícula *E.T. l'extraterrestre* i de la cançó "Someone In the dark. D'aquesta manera, Michael entra a formar part del llibre *Guinness* dels rècords com a artista amb més Grammys guanyats en un sol any. Fou en aquest any de tants èxits que Michael Jackson va anunciar oficialment que abandonava el grup dels seus germans. El 25 de març de l'any 1983, Michael

Jackson va actuar en l'especial televisiu *Motown 25: Yesterday, Today, Forever*. Primer va cantar amb els seus germans alguns dels seus èxits en l'època dels Jacksons 5. Després va interpretar el seu tema "Billie Jean", en què va fer per primera vegada el *moonwalk*, el seu pas de ball més famós. Amb aquesta coreografia, canvià el món per sempre, mai ningú no havia barrejat el ball amb la cançó en una actuació en directe com en aquella nit.

L'any 1985, es treu al mercat el single *We are the world* (escrit per Michael Jackson i Lionel Richie), que formava part del projecte "USA for Africa" destinat a guanyar diners per ajudar a combatre la fam que patien els pobles d'Àfrica. En el projecte, hi van participar 45 artistes famosos de l'època, que van convertir la cançó en la més venuda de la història, amb la qual es van aconseguir més de 60 milions de dòlars per al projecte. També aquest any, Michael va adquirir els drets d'autor sobre algunes de les cançons més importants dels The Beatles i d'Elvis Presley.

El 1987, treu al mercat el seu tercer àlbum *Bad*, l'últim produït per Quincy Jones. Amb aquest àlbum, Michael va aconseguir 29 milions de còpies venudes i set números 1, entre els quals hi ha: "I Just Can't Stop Loving You" (amb dues versions cantades amb espanyol i francès), "Bad" (de la qual també en va fer un curtmètratge amb Martin Scorsese com a director), "The Way You Make Me Feel" (que convida la seva germana Latoya a col·laborar), "Man in the Mirror" (la recaptació d'aquest single va ser íntegra per a obres benèfiques) i "Dirty Diana". Aquest àlbum va donar lloc a una gira d'un any a través de 15 països (a Barcelona, va venir el 9 d'agost de 1988 al Camp Nou).

De 1990 a 2000

El 1991, Michael va treure al mercat l'àlbum *Dangerous*, que va vendre 29 milions de còpies arreu del món. D'aquest àlbum, destaca la cançó "Black or White", el videoclip de la qual també va destacar pel fet de mostrar nous efectes especials mai vistos abans, dirigit per John Landis, el mateix director del curt "Thriller". "In the closet" (en el curt, l'acompanya la model Naomi Campbell), "Remember the time" (en el curt col·labora l'actor còmic Eddie Murphy, la model Iman i l'estrella dels Lakers Magic Johnson), "Heal the world" (tot un himne mundial), "Will you be there" (extraordinària cançó) o "Goone too soon" (dedicada al seu amic Ryan White, que morí de SIDA). Més tard, va

iniciar el *Dangerous world tour*, la seva segona gira en solitari, que va resultar ser un èxit sense precedents. A Barcelona, va arribar el 18 de setembre del 1992 i va ser el primer artista que inaugurava l'estadi olímpic tot just acabats els Jocs Olímpics. El 31 de gener de 1993, a l'estadi Rose Bowl de Pasadena (Califòrnia) es jugava la XXVII edició de la Superbowl. A la mitja part, Michael Jackson va actuar trencant tots els rècords Guinness com l'espectacle més vist de totes les *superbowls* de la televisió nord-americana.

El 1995, es publica un doble àlbum mixt titulat *HIStory: Past, Present and Future*, en què Michael Jackson recull els seus grans èxits del passat i el present (en la primera part de l'àlbum, titulada *History begins*) i inclou 14 cançons noves (en la segona, titulada *History continues*).

El primer senzill d'aquest àlbum va ser la cançó "Scream", un duet de Michael amb la seva germana Janet, que va arribar fins al número 5 de la llista d'èxits de la revista musical Billboard i va ser el curt més car de la història de la música. Però, el gran èxit fou el segon senzill *You are not alone*, que va entrar directament al número 1 de la llista i en el vídeo del qual apareixia Michael amb la seva dona en aquell moment, Lisa Marie Presley, "They don't care about us" (amb dues versions del director Spike Lee, una d'aquestes a la favela de Santa Marta al Brasil, on actualment han construït una estàtua de Michael com a homenatge i record; "Stranger In Moscow", una cançó amb molt sentiment que a Michael li va "venir al cap" quan era de gira a Moscou acusat i amb un curt rodat amb blanc i negre espectacular, "Earth song", una meravella que ens recorda el patiment del planeta i l'explotació dels animals, "D.S." escrita al jutge del cas Chadler (Tom Sneddon); "Come together", la cançó de John Lennon que versiona a Moonwalker; "Childhood", que és la cançó d'*Allibereu Willie 2*, en què les lletres volen ser una justificació d'ell mateix amb el públic perquè l'entengui; "2Bad", interpretada junt amb l'estrella de la NBA Shaquille O'Neal; "Smile" és una versió de la cançó que va compondre Charles Chaplin; Michael n'era un gran seguidor. "Little Susie", que tracta d'una nena assassinada, una cançó que trenca el cor. Amb tot això, *History* va ser l'àlbum doble més venut de la història.

Part de la popularitat d'aquest àlbum també es deu a la seva campanya publicitària, que va consistir en la distribució d'estàtues d'uns tres metres d'alçada amb la figura de Jackson.

L'any 1997, Jackson va treure al mercat un àlbum de *remixos* de tots els seus grans èxits d'*History* i el va titular *Blood on the Dance Floor: History in the mix*, tot i que no va tenir l'èxit que Jackson esperava, perquè en va vendre només 6 milions de còpies. L'àlbum també incloïa cinc noves cançons: "Blood On The Dance Floor", "Superfly Sister", "Morphine", "Is It Scary?" i "Ghosts". Aquestes dues últimes cançons estaven basades en un curtmetratge titulat *Ghosts* que Michael Jackson va escriure juntament amb Stephen King i va ser dirigit per Stan Winston. En destaquen uns impressionants efectes especials i els brutals moviments de ball. Michael va dedicar aquest àlbum a Elton John per ajudar-lo a superar la seva addicció als calmants. En realitat, Elton havia deixat casa seva a Michael perquè s'allunyés de la premsa i Michael mai no li ho havia agraït (segons explicà Elton).

Aquest mateix any, Michael va rebre nombroses condecoracions i títols, com ara el World Music Award a l'artista pop masculí més venut del mil·lenni". També va entrar a formar part, per partida doble, del Rock and Roll Hall of Fame com a membre dels The Jackson 5 el 1997 i com a artista en solitari el 2001.

De 2000 fins a l'actualitat

L'octubre de 2001, Michael va publicar l'àlbum *Invincible* per a celebrar el seu 30è aniversari com a solista. L'àlbum (el més car que s'ha produït fins ara) va debutar com a número 1 en les llistes d'èxit de tretze països i, des de llavors, se n'han venut 8 milions de còpies. *Invincible* marca una nova etapa en l'estil musical de Jackson, ja que s'orienta cap a un estil més R'n'B amb l'ajuda de nous productors. "Cry, Butterflies, You Rock My World", de la qual es va fer un curtmetratge de 14 minuts amb l'actuació de Marlon Brando i Michael Madsen. Michael fa al·lusió a antigues cançons, a antics videoclips i a les coreografies que el van fer famós. La meravellosa "Speechless", la contundent "2000 watts", la dolça "You are my life", la increïble "Lost children", la rítmica "Whatever happens", en què col·labora Carlos Santana, etc. Just abans del llançament de l'àlbum, Michael Jackson informa Tommy Mottola, director de la discogràfica Sony Music Entertainment, que no volia renovar el contracte que estava a punt d'expirar.

L'octubre d'aquest mateix any, Jackson va treure un nou senzill (amb la participació d'altres artistes) titulat *What more can I give*, que estava destinat a recaptar diners per a les famílies de les víctimes dels atacs terroristes de l'11 de setembre de 2001 a Nova York i Washington DC. Recordem que Michael era a Nova York amb dos concerts celebrant el seu 25è aniversari musical de *Thriller*. Van produir una compilació en CD i DVD amb els números 1 de Jackson titulada *Number Ones*. La compilació va vendre més de 6 milions de còpies arreu del món. D'aquest àlbum, en destaca una cançó nova titulada "One more chance".

El 13 de juny de 2002, Michael Jackson va entrar al *Songwriters Hall of Fame* ('Mur de la fama de compositors'). En aquella mateixa època, Jackson va acusar públicament Tommy Mottola de sabotejar la promoció de l'àlbum *Invincible*, que s'ha demostrat que va ser totalment cert: Mottola es va comportar il·legalment amb Michael i la Sony, feia la sensació que volia enfonsar Michael, el millor artista i el més reconegut del món.

El novembre de 2003, Michael Jackson i Sony Records van treure al mercat una compilació dels números 1 de l'artista en CD i DVD titulada *Number Ones*.

El febrer de 2006, Sony BMG va treure al mercat un recull titulat *Visionary - The Video Singles*, de dues cares, cançó i curt, que inclou vint dels millors èxits de Michael Jackson. A la fi de 2006, Jackson va visitar l'oficina del Guinness World Records situada a Londres, on va rebre vuit premis, entre els quals hi havia el de «"primer artista a guanyar més de 100 milions de dòlars en un any» i «primer artista a vendre més de 100 milions d'àlbums fora dels Estats Units».

A la fi del mes de març de 2006, s'especulava amb la possibilitat del retorn de Michael Jackson al mercat musical amb una nova imatge i un nou estil per tal de poder començar de nou i oblidar els problemes del passat. El 15 de novembre de 2006, durant la cerimònia dels World Music Awards, Michael Jackson va rebre el "Diamond Award" per vendre més de 100 milions d'àlbums. Aquesta va ser la seva segona aparició en públic des dels judicis de 2005.

El 21 de novembre de 2008, els diaris van publicar que Jackson s'havia convertit a l'islam i va canviar el seu nom per Mikaeel, rumors infundats.[[] Els rumors apunten que el seu nou disc sortirà el 2009, tot i que ja apareixeran al mercat nous singles a la darrereria d'aquest any.

El maig de 2009, compareixia de nou en una roda de premsa mediàtica a Londres, anunciant que el 13 de juliol començaria la seva última gira: 50 concerts a l'O₂ arena, que durarien fins al març del 2010. Era la primera vegada que parlava en públic des del 2006. En poc més de dues setmanes, es van exhaurir les entrades per als concerts.

El 25 de juny de 2009, mor a causa d'una aturada cardíaca a la seva mansió a Los Angeles, als 50 anys justos. Se l'enduen ràpidament a l'hospital, però ja és mort, encara que durant una hora i mitja continuen intentant reanimar-lo sense poder-hi fer res. Malauradament, no va poder arribar als concerts i en aquell tràgic 25 de juny va morir el gran rei del pop.

Durant els dies posteriors a la seva mort, es van mostrar múltiples mostres de condol. La notícia va ser un veritable *boom* a tot el món i el dia de la seva mort va ser número 1 en vendes i el dia més trist.